vydáním této příručky vykonal práci velice záslužnou, stejně jako nutno vzdáti dík státní tiskárně, že tuto knihu vydala, ježto značný rozsah knihy (téměř 1000 stránek) jistě by odradil soukromého nakladatele k samostatnému vydání jejímu, přes to, že bylo jí již velice potřeba.

dnk.

Antonín Hlavatý: Úrazové pojištění dělnické. Nákladem vlastním. V Praze 1924, stran 78. Cena není označena. — Autor nazval práci tuto praktickou příručkou; podařilo se mu vskutku podati čtenáři poučení o platném právu na poli pojištění úrazového tak přehledně a jasně, že knížka tato může býti příručkou všem, kdož zajímají se o úrazové pojištění. Ku konci pak připojil přehled nejdůležitějších ustanovení zákonných a hlavních zásad, které má znáti jednak podnikatel, jednak zaměstnanec. Dr. Jindřich.

Dr. Jan Pospíšil a dr. Jindřich Tučný: Výklad k zákonu o nemocenském pojištění. Nákladem vlastním. V Praze 1924, stran 151.. Cena Kč 15-20. — Kniha počíná krátkým historickým vývojem, načež následuje text platného nemocenského zákona. Ke každému paragrafu připojen jest krátký výklad, eventuelně prováděcí nařízení, k němu se vztahující a judikatura. Příručku tuto, přehledně a odborně upravenou, uvítá každý, kdo z jakéhokoliv důvodu zabývati se musí zákonem o nemocenském pojištění. Dr. Jindřich.

Dr. Karel Matoušek: Stručný výklad o sociálním pojištění invalidním a starobním. Nákladem vlastním. — V Praze 1924. — Stran 49. — Cena 6.— Kč. — Knížka tato jest pouze stručným výpisem z výkladů o pojištění invalidním a starobním, jež přednesl autor v sociálně pojišťovacím kursu na obchodní akademi v Berouně. Tomu, kdo neslyšel přednášek autorových a kdo odjinud nezná sociální pojištění, podává celkový obraz velmi kusý a neúplný. Kromě toho jest spisek tento nyní již poněkud zastaralý proto, že buduje na vládní osnově zákona o invalidním a starobním pojištění, aniž by obsahoval změny, provedené zákonem z 9. října 1924, č. 221. Sb. z. a n. Vyšel totiž před vydáním tohoto zákona. Dr. Jindřich.

Slovinské časopisy právnické. Slovinští právníci mají velmi dobře organisovanou produkci časopiseckou. Jejich »Slovenski Pravnik«, který vydává družstvo »Pravnik« v Lublani, dovršuje letos již XXXIX. ročník. Lze jej tedy srovnávati s naším, ovšem značně starším »Právníkem«, jemuž se podobá i svým převážně civilistickým a vůbec praktickým směrem. Ve zvláštní příloze připojuje význačná rozhodnutí soudní. Vede pečlivě rubriku o cizozemském zákonodárství, v níž si všímá i naší produkce zákonné jistě — budiž to spravedlivě konstatováno — podrobněji než se to děje v našich odborných revuích o SHS. Ale také v oddíle o literatuře referuje se o českých knihách. Celkem lze říci, že úroveň »Slovenskiho Pravnika« je velmi dobrá a redakce vedená dr. Rudolfem Sajovicem má pevně vytčený program, jejž dovede přesně dodržeti. — Kromě této praktické revue mají Slovinci od převratu resp. od r. 1921 sborník ne nepodobný našemu. Je dosti možná, že ani podoba není neúmyslná. Ale přes to jím, pokud můžeme ze tří dosud vyšlých ročníků tohoto »Zbornika znanstvenih razprav« souditi, representuje se jej vydávající právnická fakulta university v Lublani vskutku důstojně. Neregistruje na rozdíl od našeho Sborníku literatury, patrně proto, že vychází jednou do roka a podobá se tudíž tím ročenkám našich fakult v Brně a Bratislavi (tato vyjde poprvé letos). Práce ve Zborníku publikované snesou ostré měřítko kritické. Vybrány jsou z nejrůznějších oborů. Tak z národního hospodářství nalezneme tu článek Bilimovičův jednou o několika základních otázkách vědy národohospodářské (roč. 1), jindy o pojmu statiky a dynamiky (3.), z práva mezinárodního přinesl nejvíce prací roč. 2. zejména od Žolgra, Pitamice a Lapajne, nechybí však ani řešení otázek ústavněprávních jako od Dolence o čl. 12. Vidovdanské ústavy,

a také se studiemi z oboru historického setkáváme se tu měrou hojnou. Jsou to zejména články Dolencovy, Jasinského, Kušejovy (právo kanonické), Krekovy (římské). Nesmíme zapomenouti též prací z právní filosofie od Pitamice, Kosiče a Tasiče a z oboru práva soukromého sluší se zmíniti o studii Skumičově o obchodních knihách a Škerlja ochraně průmyslového vlastnictví. Tento kusý výčet dává jistě jasně tušiti rozsáhlost díla vykonaného Zborníkem za jeho tři léta. A bylo by si přáti, aby i právníci českoslovenští si slovinské vědecké produkce právnické bedlivě všímali. Ča.

Zahraniční Politika, sborník věnovaný studiu mezinárodních otázek politických, právních, hospodářských a sociálních, vstupuje letos do čtvrtého, resp. šestého ročníku. Obsah prvního dvojčísla je velmi obsáhlý a přináší vedle obvyklých »Pramenů a dokumentů« tyto studie a úvahy: od Josefa Chmelaře o »Československé zahraniční politice v roce 1924«, od Antonína Hobzy o »Konfesních otázkách v právu mezinárodním«, od Karla Kazbundy o »Návštěvě prince Jeroma Napoleona v Praze r. 1868«, od Jar. Papouška »Ruskou revoluci I.«, od F. Žilky o »Neoficielní Americe«, od Rud. Künzla-Jizerského o »Příčinách a vzniku světové války I.« a Al. Hajna o »Činnosti Společnosti Národů v r. 1924«. Dvojčíslí přináší dále přehled o politice zahraniční Anglie, Německa, Italie a Polska. Připojeno je první číslo »Věstníku ministerstva zahr. věcí«. Km.

Stiepels Deutscher Juristenkalender. V Liberci 1925. — Vázáno Kč 26.—. Druhé vydání, stejně jako vydání prvé, obsahuje opět všechny personální zprávy o ministerstvech, soudních a administrativních úřadech všeho druhu, advokátních a notářských komorách, atd. Jest spolehlivým adresářem advokátů a notářů v celé československé republice, kromě toho obsahuje seznam soudních tlumočníků, zastupitelstva československá v zahraničí, advokátní a notářský tarif. Kalendář pojat jest ze stanoviska německého, než právě svojí praktičností může býti užitečný i právníkům československým. dnk.

Sborník věd právních a státních ve XXIV. ročníku přinesl vedle řady referátů o nově vyšlých publikacích z oboru právních a státních věd několik studií. Je to především článek Hobzův o uznání Sovětů de jure.*) Dále obsažná práce je Salabova o neznámé agrární reformě a sespolečnění půdy ve staročeském státě. Salaba hned v poznámce k titulu vysvětluje, že výrazu »sespolečnění« nepoužil ve smyslu moderním, ale i tak zní rušivě výraz o staročeském státě. Celá práce sestávající z řady více, méně propracovaných vybraných kapitol, v nichž autor znovu se vrací k otázce sedláků zakoupených a nezakoupených, k právu emfyteutickému atd. působí dojmem nejasným. Jako další práci sluší uvésti Hoetzlovu kritiku vedlejších ustanovení při správních aktech, jež je označena jako výňatek z práce větší. Otázek práva správního se dotýkají kromě ní podrobné referáty Pokorného o druhém kongresu pro správní vědy v Bruselu r. 1923. Ruský profesor Vernadskij podal črtu k řešení dvou termínů v Ruské Pravdě, co je to »dikaja vira« a »ludskaja vira«. Z práva soukromého přispěl Rouček poznámkami o obřadnosti smlouvy manželské a řadu poznámek přičinil Hobza k přípravě leteckého zákona. Vedle toho otištěny jsou tu dvě známé loňské přednášky, Vančurova o Heyrovském pronesená na posmrtné jeho oslavě a pak štrasburského profesora Nasta o zavedení francouzského zákonodárství do Alsaska a Lotrinska (v předpokladu Voštově). Ullikova skizza ze semináře prof. Kadlece. Příspěvek k dějinám rybníkářství východních Čech je ukázkou práce seminární. Konečně sluší vzpomenouti velmi důkladné a podrobné studie Kadlecovy o agrární reformě v Československu, Rumunsku a Polsku, z níž výňatek přednesl prof.

*) Srov. ref. na stránce 149. tohoto roč. »Všehrdu«.